

Զուլանց ձօնէ անդէն տիպ, գարնան չքնաղ ար-

շաղոյս:

Արշաղոյսդ վառ շաղից մինչ ցօլայ լոյս ծածանի,
Զերթ մարգարիտ, զերթ բիրեղ յեթերն ի վեր

գեղանի:

Լուսացնցուղ քոյդ ի լոյս, քոյդ ի ծածանչ երի-

նագեղ:

Պատարք լիրանցն ի պսակ ոսկեղօծեն հրաշագեղ:

Գեղածիծաղ ի հովիտ ի սէղ ի գաշտ ի պարտեղ,

Մինչ խոխոջան կարկաչն վտակք, աղբւրք փու-

թաղէս:

Անդէն քո շող՝ արշաղոյս, ի շող ցօլայ ոսկեղոյն,

Աւետելով զարփենւոյն զճաճանչից գոյնգոյն:

Գունեղ վարդից փթթաղարդ ի ձիւղ, ի թուփ,

ի կոկոն,

Վարդամատիդ մինչ բարե տայ զիւր համբոյրանդ

և օն,

Ո՛հ, զի չքնաղ երբ հարաւ զիւր զեփիւտին քաղց-

րասիւզ:

Հնչէ անդէն սօսափիւն ի խեղճ սոխակ բաղմասուզ:

Սգաւորոր աչաց բիրք մինչ կոծէին ի գիւղեր,

Մինչ արտօսրից ջերմ կայլակ հիպոյն շրջէր ի ըստ-

ուեր,

Արշաղուսդդ ծածանչից անդէն ցօլում, անդէն լոյս

Թշուառ սրտին բառնայ վիշտ, զինչութեան ձօնէ

յոյս:

Յոյսով բարեաց բարեդէպ, յոյսով չքնաղ ար-

փենւոյն

Արարածոց ակմբեալ յառնեն ի խինդ և ի գունդ,

Զօրհնեղութեան մաղթանաց կարդան զձայն Ա-

բարչին

Երբ գիշերայն զաղջամուղջ չքնաղ քո լոյս առնէ չին:

Չնախարհիկ յիմ Մասիս յիմն Արարատ ալեգարդ

Երբ ծածանչես Արշաղոյս, ո՞ր արշաղոյս գեղազարդ:

Մատո՞ առ նա ի նուէր, մատո՞ խնդրեմ զիմ բարե,

Զիմ կատարեա՞ զու զաւանդ եթէ սիրես քո արե:

Արեաբեր Արշաղոյս, յԱրագածոյն երբ ի ծայր

Երբ արձակես զքոյ լոյս, զքո ծածանչ գեղափառ,

Մի՞ մոռանար և նմա տալ զիմ կարօտ ըղձակաթ,

Ուր խոխոջեն բիրաբնեան վճիտ վտակք իրր

զկաթ:

Պաթնակարօտ գառնուկին, քանի, ասա՛րշաղոյս,

Թողուս մայել երերուն դաշտին ի մարգ գեղաբոյս,

Քանի թշուառ զիւր վիճակ ողբայ, սգայ գառնադին

Քանի կացցէ արշաղոյս, յիւր գառանէն ի մեկին:

Մեկուսանալ ի սիրոյ հալիլ մաշիլ մշտօրէն

Պէքեաց երկի՞ն թէ երկի՞ր, Արամադոյն թէ օրէն,

Ո՞չ ապաքէն սառնորակ յաղբերակուն կարկաչուն

Ուայց երկին եղնիկին զիմէ մինչ գայ իւր արիւն:

Արիւն լալեօք լուսնեակ լայ և հեծէ ողբակոծ,

Քանի ողբայ, արշաղոյս, բարձ զժբաղդին զողբ և

կոծ:

Գնա՛, գիտեմ Արշաղոյս, վերջոտնկոյդ ժամ եհաս,

Հասցէ և ինձ ի յերկնուստ աջ խնամոց շուտահաս:

Յովնանէն Մոռեղեանց:

Գ Ա Ր Ո Ւ Ն:

Գեղափայլէ զարունն զուարթ՝

Ծաղկամբբ համայն երփներանգ,

Արուսեկին փայլէ շողիւն՝

Ընդ ծիրս երկնից պճնաղարդ:

Արդէն նաղէ ձիւնափայլեալ՝

Հուշանն ընդ վարսս գեղանի,

Եւ առուակաց ծուփք ի ծաւալ՝

Դաշտս և հովիտս ոռոգեալ:

Յաւերթ բերկրի սիրտ կարեւէր,

Չքնաղ ի տես գարնայնոյն:

Այն ինչ զեփիւտն իւր քացրասիւզ՝

Ընդ զիւր ծաղկունս տարածէր:

Իսկ եղեղուկ ո՞ր կարդասցէ,

Ժպիտ զիմօք քերթողին,

Որ ընդ կառուց խառնէ իւր բան՝

Սիրակարկաչ սոխակին:

Անդէն երգել և դայլայլիկ՝

Զի՞ քաղցր է ընդ սիրելիս:

Ուր և սիգայ վարդն ոսկեհեր՝

Եւ անթառամլն ծաղիկ:

Նա և ի պահն այն կենսունակ,

Ցաւք տրտմութիւնք կորնչին:

Մատն ի կիթառ մինչ յե՛ր առնու,

Վարդն և Հուշան մանիշակ:

Էր ինձ յիշել յեղանակիս՝

Զսէրբն մեր նախահարց:

Եւ սիրտ զինչ նաւ ալճփեալ՝

Ի հառաչանս թախծալիս:

Մատիւր յառաջ, Մուսայր սիրուն,

Էջ ծաղկաւետ բուրաստան:

Զուարճացիր անոյշ ի բոյր,

Ընդ լուսալիր պահս պղտուն:

Պան և անդէն քեզ մխիթար,

Մատաղ ծաղկունք փթթեցեալ:

Որ թեկ ընդ թեկս են ծածանեալ՝

Արիւնցն ի շող զուարթարար:

Բամից սեղիցն ընդ արծուոց՝

Ի զուխ մայրեացն՝ և եղենեաց՝

Տատրակք հանգեալ աստեղցն հանդէպ՝

Երգեն զիւրեանց զծաղկոց:

Տենչալի և յոյժ չքնաղ է՝

Քոյդ տեսիլ, սիրուն գարուն,

Յոր և գոգոնեալ աշխոյժ սրտիս,

Յար զտիպ քոյ նուագէ:

Ի գեղ զուարթ և հրաշազան՝

Գայ ի խինդ և բնութիւն:

Եւ յոր տկար մանկիկն անզօր,

Ոսկեղէն յիւր որորան,

Զհանգուրծէ հանել մրմունջ,

Սիրտ ի թունդ սոսնու յարե,

Ի գալարիս և ի ծաղկունս,

Խաղալ ձեմել քաղցրաշունչ:

Մերտիւ Յակոբեան Չերէկեանց: